steenkool, steenkoolcokes of steenkoolbriketten van de „Mausegatt" Ruhrkohlen-Verkaufsgesellschaft aan in Nederland gevestigde afnemers (handelaren of verbruikers) hebben afgezet, hun recht op rechtstreekse bevoorrading.

Artikel 3

Deze Beschikking treedt op 1 augustus 1958 op het grondgebied van de Gemeenschap in werking, terwijl haar geldigheidsduur op 31 maart 1959 afloopt.

Deze Beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 24 juli 1958.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

Paul FINET

BESCHIKKING No. 13-58

van 24 juli 1958

met betrekking tot het beheer van de financiële voorzieningen, ingesteld bij de Beschikkingen Nos. 22-54, 14-55, 26-55, 3-56 en 2-57

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien artikel 53, 1e alinea, sub *b)* van het Verdrag;

Gezien de Beschikkingen Nos.:

22-54 van 26 maart 1954 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 30 maart 1954),*

14-55 van 26 maart 1955 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 8 van 30 maart 1955),*

26-55 van 20 juli 1955 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 18 van 26 juli 1955),*

3-56 van 15 februari 1956 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 22 februari 1956),*

2-57 van 26 januari 1957 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 28 januari 1957);*

Gelet op het vonnis van het Hof van Justitie van 13 juni 1958 in de procedure No. 9-56 tussen de onderneming „Meroni & Co, Industrie Metallurgiche S.p.A." en de Hoge Autoriteit;

Overwegende dat het Hof in zijn vonnis van 13 juni 1958 in de procedure No. 9-56 een individuele beschikking met executoriale titel voor de invordering van de vereveningsbijdragen uit hoofde van de Beschikking No. 14-55 van 26 maart 1955 heeft vernietigd;

Overwegende dat in de overwegingen van het vonnis het Hof heeft geoordeeld dat in de Beschikking No. 14-55 van 26 maart 1955 de Hoge Autoriteit op onjuiste wijze bevoegdheden heeft overgedragen aan het Vereveningsfonds voor Geïmporteerd Schroot (hierna aan te duiden als „het Vereveningsfonds") en aan het Gemeenschappelijk Bureau van Schrootverbruikers (hierna aan te duiden als „het Gemeenschappelijk Bureau"), opgericht bij notariële akten van 24 april 1953;

Overwegende dat in de andere hierboven genoemde beschikkingen van de Hoge Autoriteit eveneens een dergelijke overdracht van bevoegdheden aan het Vereveningsfonds en het Gemeenschappelijk Bureau voorkomt;

Overwegende dat de werkzaamheden, betrekking hebbende op het beheer van de financiële voorzieningen, ingesteld bij de bovengenoemde beschikkingen, nog niet beëindigd zijn en dat zij voortgezet dienen te worden door een bevoegde instantie;

Overwegende dat het, ten einde de bestaande situatie recht te trekken, noodzakelijk is dat

— de Hoge Autoriteit de aan het Vereveningsfonds en het Gemeenschappelijk Bureau overgedragen bevoegdheden aan zich trekt,

— de Hoge Autoriteit de beslissingen, genomen door het Vereveningsfonds en het Gemeenschappelijk Bureau, in beschouwing neemt ten einde deze hetzij te bekrachtigen, hetzij te herroepen,

— de Hoge Autoriteit de bevoegdheid krijgt het Vereveningsfonds of een andere daartoe geschikte organisatie met de uitvoeringswerkzaamheden te belasten;

Overwegende dat tot dusver de kosten van beheer van de financiële voorzieningen, ingesteld bij de bovengenoemde beschikkingen, werden gedragen door de ondernemingen die lid zijn van het Vereveningsfonds; dat de Hoge Autoriteit de mogelijkheid behoort te hebben om de kosten die de voortzetting van de werkzaamheden, verband houdend met het beheer van deze financiële voorzieningen, met zich brengt, te dekken door de schrootverbruikende staalondernemingen te onderwerpen aan de betaling van bijdragen die evenredig zijn aan de hoeveelheden door hen ontvangen aankoopschroot;

Overwegende dat een nauwkeurige berekening van de uit het vereveningsmechanisme voor de ondernemingen voortvloeiende rechten en verplichtingen slechts mogelijk is op basis van aangifte door de ondernemingen van de berekeningsfactoren;

Overwegende dat het voorgekomen is dat enige ondernemingen deze aangifte of in het geheel niet doen dan wel niet op juiste wijze;

Overwegende dat derhalve de Hoge Autoriteit voor het goed functioneren van het vereveningssysteem de bevoegdheid moet hebben om in dergelijke gevallen ambtshalve te schatten of onjuiste aangiften te corrigeren;

Met instemming van de Raad, die met algemene stemmen zijn instemming heeft betuigd,

BESLUIT:

Artikel 1

1. Met betrekking tot alle werkzaamheden welke nodig zijn voor het beheer van de financiële voorzieningen, ingesteld bij de onderstaande Beschikkingen van de Hoge Autoriteit:

No. 22-54 van 26 maart 1954 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 30 maart 1954),*

No. 14-55 van 26 maart 1955 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 8 van 30 maart 1955),*

No. 26-55 van 20 juli 1955 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 18 van 26 juli 1955),*

No. 3-56 van 15 februari 1956 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 22 februari 1956),*

No. 2-57 van 26 januari 1957 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 28 januari 1957),*

a) vervallen de bevoegdheden welke bij genoemde beschikkingen aan het Vereveningsfonds en het Gemeenschappelijk Bureau waren toegewezen, aan de Hoge Autoriteit, welke het Vereveningsfonds of iedere andere geschikte organisatie met de uitvoerende werkzaamheden kan belasten;

b) is de Hoge Autoriteit bevoegd, indien noodzakelijk, beslissingen van het Vereveningsfonds en het Gemeenschappelijk Bureau op te heffen en de in verband met de opheffing vereiste maatregelen te nemen.

2. De in artikel 80 van het Verdrag bedoelde, schrootverbruikende ondernemingen, kunnen, ten einde de kosten, verbonden aan de uitvoering van de hierboven bedoelde werkzaamheden te dekken, onderworpen worden aan de betaling van aan de hoeveelheden door hen ontvangen aankoopschroot evenredige bijdragen, volgens door de Hoge Autoriteit vast te stellen modaliteiten.

Artikel 2

Indien de ondernemingen verzuimen opgave te doen van de factoren voor de berekening van de bijdragen, is de Hoge Autoriteit bevoegd ambtshalve ramingen te verrichten.

De Hoge Autoriteit is eveneens bevoegd ambtshalve die opgaven te rectificeren, welke niet op aannemelijke wijze kunnen worden verantwoord.

Artikel 3

Deze Beschikking wordt binnen de Gemeenschap op 1 augustus 1958 van kracht.

Deze Beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 24 juli 1958.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

Paul FINET

BESCHIKKING No. 14-58

van 24 juli 1958

ter rectificatie en interpretatie van enige artikelen van de Beschikking No. 2-57 van 26 januari 1957

(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 28 januari 1957)

DE HOGE AUTORITEIT,

Gezien artikel 53, eerste alinea, sub *b)* van het Verdrag;

Gezien de Beschikking No. 2-57 van 26 januari 1957 *(Publikatieblad van de Gemeenschap No. 4 van 28 januari 1957);*

Overwegende dat bij de toepassing van de Beschikking No. 2-57 is gebleken dat in de tekst daarvan enige onjuistheden of onduidelijkheden voorkomen, die behoren opgeheven te worden;

Overwegende, dat in artikel 6 van de Beschikking de twee volgende onjuistheden behoren te worden verbeterd:

— niet het totaal, maar de *helft* van de hoeveelheden waarover gedurende de referentieperiode krachtens de Beschikkingen Nos. 26-55 en 3-56 premies zijn toegekend moet in aanmerking worden genomen,

— men behoort van *gelijke* verbruikscoëfficiënten te spreken en niet van evenredige aan die van de soorten installaties en fabricageprocédés, die reeds aanwezig waren;

Overwegende dat er voor de toepassing van artikel 6 aanleiding bestaat aan te geven wat verstaan dient te worden onder:

— verbruik van aankoopschroot *per soort installatie en fabricageprocédé,*

— verbruik van aankoopschroot *evenredig* aan dat van soorten installaties en fabricageprocédés die reeds aanwezig waren,

— *periode van normaal in bedrijf zijn,*

en dat men daartoe dient:

— te stellen dat de verhouding tussen het verbruik van aankoopschroot en het totale schrootverbruik, alle soorten schroot bijeengenomen, wordt toegepast voor *elke soort installatie en fabricageprocédé,*

— de verhouding tussen het referentieverbruik van de reeds aanwezig zijnde installaties en fabricageprocédés en van andere te berekenen volgens de *respectieve produkties* gedurende de referentieperiode en een periode van normaal in bedrijf zijn,